

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **P. N.**, zastoupeného Mgr. Pavlou Klimešovou, advokátkou, se sídlem Růžová 24, Olomouc, proti žalovaným: **1) Policejní prezidium České republiky**, se sídlem Strojnická 27, Praha 7, a **2) Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, týkající se žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, o kasační stížnosti žalovaného 1) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 1. 10. 2013, č. j. 6 A 74/2012 - 77,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce, advokátce Mgr. Pavle Klimešové **se nepřiznává** odměna za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti ani náhrada hotových výdajů.

Odůvodnění:

[1] Městský soud v Praze (dále též „městský soud“) rozsudkem ze dne 1. 10. 2013, č. j. 6 A 74/2012 - 77 (dále též „napadený rozsudek“), vyhověl žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu a žalovanému 1) uložil povinnost vydat rozhodnutí o žádostech žalobce o poskytnutí informací. Současně zastavil řízení o žalobě proti žalovanému 2). Proti napadenému rozsudku podal žalovaný 1) (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost.

[2] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti, přičemž zkoumal také otázku, zda kasační stížnost byla podána v zákonné lhůtě. Napadený rozsudek byl doručen datovou zprávou do datové schránky stěžovatele dne 29. 11. 2013 (viz potvrzení založené na č. l. 81 spisu městského soudu). Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje, přičemž zmeškání této lhůty nelze prominout. Posledním dnem lhůty k podání kasační stížnosti byl tedy pátek 13. 12. 2013. Nyní posuzovaná kasační stížnost byla stěžovatelem podána až dne 16. 12. 2013 (viz záznam o ověření elektronického podání na č. l. 12 spisu zdejšího soudu), a je tedy opožděná.

[3] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán předčasně nebo opožděně. Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud výše dovodil,

že kasační stížnost stěžovatele byla podána opožděně, nezbylo mu než ji odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[4] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Ustanovené zástupkyni žalobce Nejvyšší správní soud nepřiznal náhradu hotových výdajů ani odměnu za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost stěžovatele nebyla věcně projednána v důsledku jejího opožděného podání a ustanovená zástupkyně žalobce tak ve věci neučinila žádný úkon právní služby ve smyslu § 11 zákona č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. února 2014

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu